

את חייבת לרקוד בלהקת כרמון

לוסי ממן
רקדנית
וכוריאוגרפית

החשיבות לאסתטיקה של הרקדנים הייתה בראש מעייניו של יונתן, זכור לי שתמיד היינו חוששים מהערותיו ומהאופן בו בחן אותנו. באחד המקרים, אחרי הערותיו על עליית משקלן של מספר בנות, החלטנו לעשות דיאטה ולאכול רק תפוחים. יונתן ראה אותנו וגער בנו: "ממה פרות משמינות? מעשב!" המשפט נחקק מאז בזיכרוני.

אין ספק שהייתה זו תקופה אחרת. היום אני צוחקת ומתרפקת על רגעים אלה.

לאחר סיבוב ההופעות יונתן ניסה להקים הרכב חדש נוסף, ב"מועדון נובמבר" ביפו. ערכנו מספר חזרות אך לבסוף זה לא יצא לפועל מחוסר תקציב.

בתחילת שנות ה-80 יונתן פנה אליי וביקש שאצטרף ללהקת מחול חדשה שעמד להקים בירושלים. עזרתי לו לגייס רקדנים ומידי שבוע עלינו לירושלים שלוש פעמים לחזרות.

הסיפור שלנו הסתיים בעקבות חלוקי דעות שהיו בינינו באותה תקופה. שנים רבות נותק הקשר, עד שיום אחד יונתן הזמין את כל הכוריאוגרפים למפגש הראשון לקראת פסטיבל כרמיאל. גם אני הייתי בין המוזמנים. משם כבר המשכנו להיות מחוברים חזק כל השנים מקצועית, אישית וחברית-משפחתית יחד עם **שוקי, שלמה וליטל** בתנו. הקשר שלנו רק הלך והתהדק.

לפני מספר שנים כאשר ערכו ליפה ירקוני מסיבת הפתעה ליום הולדתה השמונים, ביקש ממני יונתן לרקוד עמו את הריקוד "ימין ושמאל" לכבודה של יפה. הגעתי אליו הביתה עשינו חזרה והופענו באירוע מרגש זה.

יונתן יקר שלי הרבה אהבה והערכה לי אליך. מודה לך על כל התקופה המיוחדת והמשמעותית הזאת.

תחסר לי מאוד.

ללהקת כרמון הגעתי לאחר שרקדתי בלהקת בית הגפן בחיפה ושם שמעתי בפעם הראשונה על להקת כרמון, מאחד הרקדנים שרקד בעבר אצל **יונתן כרמון**. "את חייבת לרקוד בלהקת כרמון", אמר לי.

באחד הימים הגעתי למרתון ריקודי עם בקיסריה ושם פגשתי את **שלמה ממן**, שסיפר לי שיונתן עורך מבחנים ללהקת כרמון לסיבוב הופעות בחו"ל. התרגשתי מאוד ושכנעתי את ההורים שלי שאני חייבת לגשת למבחנים.

הגעתי למבחנים בסמינר הקיבוצים והתקבלתי. מאחר שהייתי צעירונת בת 16, אימי הייתה צריכה לאשר ולחתום על החוזה. הנסיעה הייתה בינואר 1979 (דומני שזו הייתה הנסיעה האחרונה של להקת כרמון לסיבוב הופעות מקצועיות לתקופה ארוכה).

החוויות הזכורות לי מההופעות השפיעו עליי מאוד, והן מלוות אותי בהתרגשות עצומה עד היום. זה היה מופע מרשים עם 32 רקדנים, תזמורת חיה בניצוחו של **ננסי ברנדס** ומספר רב של אומנים בהם **שושנה דמארי, אבי טולדנו, צמד צפרי, תיאטרון הבובות של זולו**, נגנים ממוצא הודי, וירטואוזיים ועוד. היה זה "שואו" עשיר עם הרבה מחשבה בשם "גרנד מיוסיקאל אוף יזראל" (Grand Musical Of Israel) הריקודים הציגו את מורשת התרבות הישראלית על פניה השונות.

יונתן עבד לאורך התקופה עם אומנים מכל התחומים: מעצבי תלבושות, מוזיקאים, מלחינים, זמרים ועוד אנשי מקצוע מתחומים שונים. הוא בנה מודל של מבנה וסגנון ייחודי למופעיו שעד היום מהווים דוגמה ומופת ללהקות מחול בארץ המתחקות אחר דרכיו ומושפעות מהן.

ההתייחסות של יונתן הייתה מאוד מקצועית, דבר שעבורי, שהתחנכתי מילדות מוקדמת ברוסיה ורקדתי שם, לא היה זר לי. גם כאן הייתה אותה הקפדה על כל פרט ופרט. כמו למשל החשיבות שייחס יונתן למראה אחיד של הרקדנים לפי הלוק שבחר - אנחנו הבנות היינו עם קוקו ארוך, וחלקנו עם תוספת שיער, ובנוסף היה שימוש באביזרי ריקוד שונים כדי לתת צביון ייחודי ייצוגי למופע הישראלי.

**החשיבות
לאסתטיקה של
הרקדנים הייתה
מאוד חשובה
ליונתן, זכור לי
שתמיד היינו
חוששים ממנו
ומהאופן בו בחן
אותנו**